

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 16.8.2010
KOM(2010) 433 lopullinen

2010/0232 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään
kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta**

SEK(2010) 981
SEK(2010) 979

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Noin 20 vuotta sitten finanssialalla syntyi konserneja, jotka alkoivat noudattaa liiketoimintamallia, joka perustuu palvelujen ja tuotteiden tarjontaan finanssimarkkinoiden eri aloilla. Näitä konserneja alettiin kutsua finanssiryhmittymiksi. Finanssiryhmittymiä voivat olla pankit, vakuutusyritykset, sijoituspalveluyritykset sekä mahdollisesti myös omaisuudenhoitoyhtiöt. Eri asiantuntijaryhmät kansainvälisellä ja Euroopan tasolla keskustelivat useiden vuosien ajan siitä, miten finanssiryhmittymiä voitaisiin valvoa asianmukaisesti. Yhteinen foorumi (Joint Forum)¹ laati näiden keskustelujen pohjalta vuonna 1999 asiakirjan *Principles for the supervision of financial conglomerates*². Tätä taustaa vasten Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat 16. joulukuuta 2002 direktiivin 2002/87/EY³, jäljempänä 'finanssiryhmittymädirektiivi' jolla otettiin käyttöön ryhmänlaajuinen lisävalvonta. Lisävalvonnan tavoitteena oli torjua kaksinkertaisesta hyväksikäytöstä (eli pääoman moninkertaisesta käytöstä) aiheutuvia riskejä sekä niin sanottuja ryhmäriskejä eli riskejä, jotka liittyvät ongelmien leviämiseen, hallinnoinnin monimutkaisuuteen, riskien keskittymiseen sekä eturistiriitaan ja joita voi syntyä, jos useita eri rahoituspalveluja koskevia toimitiluja yhdistellään.

Pankki- ja vakuutusdirektiiveillä pyritään laskemaan riittävä pääomapuskuri pankkiasiakkaiden ja vakuutuksenottajien suojaksi, kun taas finanssiryhmittymädirektiivillä säännellään ryhmäriskien lisävalvontaa, jota sovelletaan sellaisiin rahoitusalan yhteisöihin, joita sitoo toisiinsa suhde, joka vaikuttaa niiden riskiprofiileihin. Näin ollen finanssiryhmittymädirektiivillä täydennetään mainittuja alakohtaisia direktiivejä, direktiiviä 2006/48/EY⁴, jäljempänä 'vakavaraisuusdirektiivi', ja lukuisia vakuutusdirektiivejä, joita kaikkia voidaan soveltaa yksittäin toimiluvallisiin yksiköihin ja konsolidoidulla tavalla kaikkiin saman direktiivin kattamiin toimiluvallisiin oikeushenkilöihin.

Finanssiryhmittymädirektiiviä oli tarkoitus tarkastella uudelleen muutaman vuoden kuluttua sen täytäntöönpanosta. Vuonna 1998 tehdyn Baselin sopimuksen tarkistaminen vuonna 2004, sen sisällyttäminen vakavaraisuusdirektiiviin vuonna 2006 ja kattavan, vakuutusalan sääntelypaketin käyttöönotto solvenssi II -direktiivillä⁵ kuvastavat kehitystä, jota viime aikoina on tapahtunut samalla alalla (pankki- tai vakuutustoiminta) toimivien konserniin kuuluvien oikeushenkilöiden osalta. Odottaessa solvenssi II -direktiivin täytäntöönpanoa

---

¹ Pankkivalvontaviranomaisten, kansainvälisen vakuutusvalvontaviranomaisten järjestön (IAIS) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomaisten yhteistyöjärjestön (IOSCO) edustajista koostuvan Baselin pankkivalvontakomitean yhteinen G10-komitea.

² *Supervision of Financial Conglomerates*, 19. helmikuuta 1999, ks. <http://www.bis.org/publ/bcbs47.pdf?noframes=1>

³ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁴ Vakavaraisuusdirektiivi koostuu seuraavista kahdesta direktiivistä: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu teksti) (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1), sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006 sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä (uudelleenlaadittu teksti) (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

finanssiryhmittymädirektiivillä täydennetään jo voimassa olevia vakuutusdirektiivejä, erityisesti vakuutusryhmittymädirektiiviä⁶.

Komissio aikoo edetä kahdessa vaiheessa. Tällä ehdotuksella pyritään ratkaisemaan uudelleentarkastelun aikana yksilöidyt ja finanssiryhmittymiä käsittelevän sekakomitean (JCFC)⁷ analysoimat kaikkein kiireisimmät tekniset ongelmat, mutta myös ne kysymykset, jotka havaittiin aiempien uudelleentarkastelujen yhteydessä. Näiden mahdollisten muutosten vaikutusten arvioimiseksi on pyydetty lausuntoja ja järjestetty kuuleminen⁸. Vuonna 2010 G20-maiden kesken käydään perusteellisempaa keskustelua lisävalvonnasta. Siinä pääpaino on todennäköisesti valvonnan soveltamisalassa ja pääomaan liittyvissä kysymyksissä.

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Tämän lainsäädäntöehdotuksen perustana on finanssiryhmittymädirektiivin uudelleentarkastelu, joka aloitettiin vuonna 2008. Joitakin teknisiä muutoksia sisällytettiin komission lokakuussa 2009 esittämään ehdotukseen ”koontidirektiiviksi”⁹, joka liittyy uusien Euroopan valvontaviranomaisten perustamista koskeviin asetuksiin.

Niin sanottuja ryhmäriskejä ilmeni finanssikriisin aikana kaikilla finanssisektoreilla. Tämä osoittaa, miten tärkeää rahoituskonsernien sisäisiä ja rahoituslaitosten välisiä sidoksia koskeva lisävalvonta on. Tämänhetkisen uudelleentarkastelun kaltaisia aloitteita toteutettiin Yhdysvalloissa ja Australiassa¹⁰ yhteisen foorumin periaatteiden pohjalta.

Tällä lainsäädäntöehdotuksella pyritään muuttamaan vakuutusryhmittymädirektiiviä, finanssiryhmittymädirektiiviä ja vakavaraisuusdirektiiviä, jotta voidaan poistaa alakohtaisten direktiivien tahattomat vaikutukset ja tekniset puutteet sekä varmistaa se, että finanssiryhmittymädirektiivin tavoitteet saavutetaan tosiasiallisesti.

2.1. Kuulemisten tulokset

Finanssiryhmittymiä käsittelevältä sekakomitealta (JCFC) pyydetty lausunnot

JCFC vastasi tammikuussa 2009 kolmanteen lausuntopyyntöön, jonka komissio oli esittänyt Euroopan finanssiryhmittymäkomiteassa (EFCC) edustettuina olleille valtiovarainministereille. Tärkeimmät kysymykset koskivat ylimmän tason valvontaa,

---

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyrittäjien lisävalvonnasta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1).

⁷ Finanssiryhmittymiä käsittelevä sekakomitea on niin sanotun Lamfalussy-rakenteen 3. tason komitea finanssiryhmittymäasioissa; sen 2. tason komitea on finanssiryhmittymädirektiivin mukaan Euroopan finanssiryhmittymäkomitea (EFCC).

⁸ Lisätietoja saa finanssiryhmittymien verkkosivustolta osoitteesta http://ec.europa.eu/internal_market/financial-conglomerates/supervision_en.htm.

⁹ KOM(2009) 576 lopullinen, ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 1998/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltojen osalta.

¹⁰ Australian vakavaraisuusvalvontaviranomainen tutkii parhaillaan, miten rahoitusryhmien sääntelemättömistä yksiköistä tulevaa ongelmien leviämiskäyttäytymistä voitaisiin valvoa ja torjua, ks. http://www.apra.gov.au/media-releases/10_06.cfm

finanssiryhmittymien riskiperusteista määrittelyä sekä omistusyhteyksien selkeää sisällyttämistä finanssiryhmittymädirektiivin soveltamisalaan, niiden huomioon ottamista finanssiryhmittymien määrittelyssä ja niiden selkeää kohtelua valvontasääntöjen mukaisesti.

Komission työryhmän kokoukset ja JCFC:n järjestämä julkinen kuuleminen

Komission työryhmän kokoukset, joihin osallistui jäsenvaltioiden edustajia, järjestettiin 18. kesäkuuta 2009, 23. marraskuuta 2009 ja 21. tammikuuta 2010. JCFC järjesti julkisen kuulemisen 8. heinäkuuta 2009. Näissä sidosryhmien kanssa käydyissä keskusteluissa vahvistettiin yksilöityjen ongelmien tärkeys ja esitettiin, että finanssiryhmittymien toimiva valvonta saattaa edellyttää myös muiden seikkojen tarkastelemista, joita ovat esimerkiksi eri alojen väliset erot laskennallisessa pääomassa sekä erilaisten pääomanlaskentamenetelmien käytöstä mahdollisesti aiheutuvat vääristymät. Lisäksi vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajia koskevat komission aloitteet herättivät kysymyksiä siitä, pitäisikö suurten monimutkaisten rahoituslaitosten ryhmäriskejä koskevan lisävalvonnan soveltamisalaan kuulua omaisuudenhoitoyhtiöiden lisäksi myös muita kytkösyhteyksiä.

Finanssiryhmittymädirektiivin uudelleentarkastelusta järjestetty kohdennettu kuuleminen

Marraskuussa 2009 käynnistettyyn kohdennettuun kuulemiseen saatiin kannanottoja 18 ryhmittymältä, yhdeltä viranomaiselta, kahdelta järjestöltä, yhdeltä liitolta ja yhdeltä tutkimuskeskukselta¹¹. Kuulemisen pääasiallinen kohderyhmä oli pieni ja kysymykset olivat luonteeltaan teknisiä. Aloitetta pidettiin yleisesti ottaen myönteisenä. Vastaajat antoivat hyväksyntänsä komission yksiköiden ehdotuksille jäljempänä lueteltujen seikkojen – joita vastaajat myös pitivät suurimpina ongelmina – ratkaisemiseksi:

- epäselvyys siitä, voidaanko pankki- ja vakuutusdirektiivien alakohtaisia ylimmän tason valvontaa koskevia säännöksiä soveltaa rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin,
- epäselvyys siitä, missä määrin omaisuudenhoitoyhtiöt kuuluvat lisävalvonnan piiriin,
- finanssiryhmittymien riskiperusteisen määrittelyn puute,
- epäselvyys siitä, miten omistusyhteyksiä kohdellaan lisävalvonnan piirissä.

Eriäviä mielipiteitä esitettiin kuitenkin pääoman määritelmän monialaisesta yhdenmukaistamisesta, jota on kaavailtu JCFC:n huhtikuussa 2008 antamasta pääomaa koskevasta lausunnosta lähtien. EFCC:ssä edustettuina olevat jäsenvaltiot ilmoittivat kannattavansa näiden ehdotusten lykkäämistä, kunnes pankki- ja vakuutuslainsäädännön käytävät alakohtaiset keskustelut on saatu päätökseen. Kuulemiseen osallistuneet myös korostivat, että on vaikeaa erottaa toisistaan tarkemmin finanssiryhmittymien omaisuudenhoitoyhtiöiden omaan lukuun tekemää ja muuta kaupankäyntiä. Lisäksi kuulemisessa vahvistui, ettei ongelmaa, joka liittyy omistusyhteyksien kohteluun lisävalvonnan piirissä, tarvitse ratkaista kokonaisuudessaan vielä tässä vaiheessa.

---

¹¹ Sidoryhmien (ei-luottamukselliset) vastaukset ovat nähtävissä internet-sivulla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/fcd_review_en.htm

Suuri osa vastaajista vastusti ajatusta palkka- ja palkkiopolitiikan käsittelemisestä jatkossa alojenvälisesti¹², mutta kannatti aloitteiden toteuttamista pääomaa koskevilla aloilla eli kelpoisuussäännösten johdonmukaisuutta sekä sellaisten sääntelemättömien yksiköiden huomioon ottamista, jotka vaikuttavat rahoituskonsernien riskiprofiileihin.

2.2. Vaikutusten arvioinnin tulokset

Vaikutusten arviointia varten luonnosteltiin yhteensä 17 toimintavaihtoehtoa, joiden vaikutuksia arvioitiin ja joita vertailtiin analyysissä yksilöityjen ongelmien ratkaisemiseksi. Tässä jaksossa selostetaan niitä vaikutuksia, joita parhaiksi arvioiduilla toimintavaihtoehtoilta odotetaan olevan kullakin alalla.

Holdingsyhtiöihin kohdistuva lisävalvonta ja valvontaviranomaisten välinen koordinointi

Jotta voitaisiin yhdenmukaistaa valvontavaltuudet finanssiryhmittymän ylimmällä tasolla, estää toimivaltuuksien menettäminen konsernin rakenteen muuttumisen seurauksena, välttää valvonnan päällekkäisyys finanssiryhmittymän tasolla ja helpottaa tärkeimpien valvontaviranomaisten välistä koordinoitua, kannatettiin seuraavien muutosten tekemistä:

- sisällytetään lisävalvonnan soveltamisalaan rahoitusalan sekaholdingsyhtiöiksi luokitellut pankki- tai vakuutusryhmän ylimmän tason holdingsyhtiöt siten, että rahoitusalan holdingsyhtiöihin tai vakuutushallintayhtiöihin sovelletut säännökset ja toimivaltuudet säilyvät voimassa, kun konsernin ja sen holdingsyhtiön luokitus muuttuu toisella alalla tapahtuneen hankinnan tuloksena,
- rajoitetaan asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten määritelmää siten, että se kattaa pelkästään perimmäisten emoyhtiöiden valvontaviranomaiset tietyillä aloilla ja muut toimivaltaiset viranomaiset, joita perimmäisten emoyhtiöiden valvontaviranomaiset pitävät asiaankuuluvina.

Finanssiryhmittymien määrittely

- Omaisuudenhoitoyhtiöiden sisällyttämistä lisävalvonnan soveltamisalaan kaikissa tapauksissa ja suuntaviivojen antamista sisällyttämistä koskevista indikaattoreista pidettiin tarkoituksenmukaisena.
- Muuttujiin liittyvien epäselvyyksien hälventämiseksi ja finanssiryhmittymien riskiperusteisen määrittelyn puuttumista koskevan ongelman ratkaisemiseksi kannatettiin suuntaviivojen laatimista finanssiryhmittymädirektiivin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ”vapautusmahdollisuuden” soveltamisesta suuriin konserneihin. Lisäksi olisi voitava vapauttaa lisävalvonnasta konsernit, joiden pienimmän rahoitussektorin hallussa pitämät varat jäävät alle 6 miljardin euron absoluuttisen kynnyksarvon.

Omistusyhteydet

Katsottiin, että olisi laadittava suuntaviivat omistusyhteyksien kohtelusta eri tilanteissa. Ongelmana on se, ettei omistusyhteyksiä käytännössä aina kohdella johdonmukaisesti

---

¹² Pankkialan palkka- ja palkkiopolitiikkaa on käsitelty ehdotuksessa direktiiviksi direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikan valvontamenettelyn osalta (KOM/2009/362). Samankaltaista ehdotusta suunnitellaan laadittavaksi vakuutusalan palkka- ja palkkiopolitiikasta.

lisävalvonnan piirissä. Tätä vain pahentaa se, että yhtiöoikeudella voidaan kieltää vähemmistöosakasta saamista tietoja, jotka eivät ole muiden osakkaiden saatavilla.

Parhaiksi arvioitujen toimintavaihtoehtojen vaikutukset

Kannatettaviksi katsottujen muutosten odotetaan vahvistavan lisävalvontakehystä ja tehostavan siten riskinhallinta-aloitteita ja -käytäntöjä. Tämän puolestaan odotetaan parantavan EU:n rahoituskonsernien kansainvälistä kilpailuasemaa. Parhaiksi arvioituilla toimintavaihtoehtoilla olisi voitava torjua riskejä, jotka uhkaavat rahoitusvakautta, ja vähentää yhteiskunnalle mahdollisesti koituvia kustannuksia. Yksittäisten sidosryhmien ja koko rahoitusjärjestelmän kannalta vaikutusten arvioidaan olevan seuraavat:

- Tietyt pienehköt EU:n rahoituskonsernit, joilla on yksinkertainen rakenne ja enintään muutamia toimilupia sekä pankki- että vakuutusosalalla, voidaan jättää lisävalvonnan ulkopuolelle. Tämä vähentäisi niiden kustannuksia, jotka aiheutuvat asiaa koskevien sääntöjen noudattamisesta. Tämä koskisi noin kymmentä pienehköä rahoituskonsernia, joilla on varoja yhteensä noin 69 miljardia euroa. Toisaalta sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten odotetaan nousevan monissa sellaisissa isommissa konserneissa, joilla on satoja toimilupia ja jotka toimivat molemmilla aloilla, sillä tällaiset konsernit, joilla on varoja jopa 9 biljoonaa rahoitusosalalla, voidaan sisällyttää lisävalvonnan soveltamisalaan. Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset voisivat nousta myös niissä rahoituskonserneissa, joilla on omaisuudenhoitotoimintaa ja jotka luokiteltaisiin finanssiryhmittymiksi sen jälkeen, kun finanssiryhmittymien määrittelyprosessiin on tehty ehdotetut muutokset. Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset niissä rahoituskonserneissa, joihin lisävalvontaa sovellettaisiin ensimmäistä kertaa, jäisivät niiden koon vuoksi alhaisiksi.
- Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten arvioidaan joka tapauksessa jäävän niitä etuja pienemmiksi, joita saadaan tehokkaammista riskinhallintakäytännöistä. Lisäksi sen, että konserni määritellään finanssiryhmittymäksi, odotetaan lisäävän näkyvyyttä ja luottamusta markkinoilla. Näillä eduilla olisi voitava parantaa EU:n suurten konsernien kansainvälistä kilpailukykyä.
- Muutokset, joiden tekemistä finanssiryhmittymien määrittelymenettelyyn kannatetaan, tekevät lisävalvonnan soveltamisalasta tarkoituksenmukaisemman, minkä pitäisi tehostaa valvontaviranomaisten harjoittamaa rahoituskonserneihin kohdistuvien riskien seuranta. Kun näiden muutosten lisäksi valvotaan finanssiryhmittymien ylintä tasoa yhdenmukaisemmin ja parannetaan valvontatoimenpiteitä ongelmien leviämisen, riskien keskittymisen, hallinnoinnin monimutkaisuuden riskin ja eturistiriitariskin havaitsemiseksi yrityksissä, jotka ovat sidoksissa finanssiryhmittymään omistusyhteyksien kautta, rahoitusvakautta pitäisi voida vahvistaa entisestään.
- Selkeyttämällä säännöksiä, jotka koskevat omaisuudenhoitoyhtiöiden sisällyttämistä määrittelymenettelyyn ja lisävalvonnan soveltamisalaan, pitäisi voida taata tasapuoliset toimintaedellytykset tällä alalla.
- Asianomaisten rahoituskonsernien asiakkaille koituvien kustannusten odotetaan jäävän vähäisiksi, koska yksilöidyillä vaihtoehtoilla on yleisesti ottaen vain vähäisiä nettovaikutuksia.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Muutosdirektiivi on kaikkein asianmukaisin sääntelyväline, koska vaadittavat muutokset on sisällytettävä lukuisiin voimassa oleviin direktiiveihin. Muutosdirektiivillä olisi oltava sama oikeusperusta kuin niillä direktiiveillä, joita sillä muutetaan. Siksi ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan, joka on asianmukainen oikeusperusta rahoituslaitoksia ja finanssiryhmittymiä koskevien sääntöjen yhdenmukaistamiselle. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrätyn suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa tehokkaammin Euroopan unionin tasolla. Ainoastaan Euroopan unionin lainsäädännöllä voidaan varmistaa, että useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiviin finanssiryhmittymiin sovelletaan samoja vaatimuksia ja samaa valvontaa. Tässä tapauksessa se tehdään selventämällä säännöksiä ja poistamalla alakohtaisiin direktiiveihin aiemmin tehtyjen muutosten myötä tahattomasti syntyneet valvonta-aukot. Ehdotetuissa uusissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin mikä on välttämätöntä tavoitteiden saavuttamiseksi.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon¹³.

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

5.1 Ylimmän tason valvonta – tämän ehdotuksen 1 artikla (vakuutusryhmädirektiivi) ja 3 artikla (vakavaraisuusdirektiivi) – Vakuutusryhmädirektiivin 1 artikla, 2 artiklan 2 kohta, 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 2 kohta ja 10 artiklan 2 kohta sekä useat kohdat liitteissä I ja II – Vakavaraisuusdirektiivin 4, 71, 72, 84, 105, 125, 126, 127, 129, 141, 142 ja 143 artikla

Tämän ehdotuksen päätavoitteena on varmistaa asianmukainen lisävalvonta eli korjata ne lisävalvontaan liittyvät tahattomat puutteet, jotka ovat seurausta alakohtaisissa direktiiveissä eli vakavaraisuusdirektiivissä ja vakuutusdirektiivissä annetuista määritelmistä. Koska konsolidoitu/konsernikohtaista valvontaa sovelletaan alakohtaisten direktiivien nojalla ainoastaan rahoitusalan holdingyhtiöihin tai vakuutushallintayhtiöihin ja koska alakohtaisissa säännöksissä ei viitata rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, rahoitusalan holdingyhtiöön tai vakuutushallintayhtiöön, joka muuttaa rakennettaan siten, että siitä tulee rahoitusalan sekaholdingyhtiö, voidaan soveltaa ainoastaan finanssiryhmittymädirektiivissä säädettyä lisävalvontaa, jolloin perimmäisen emoyhtiön konsolidoitu/konsernikohtainen valvonta menetetään. Valvontaviranomaiset ovat siksi joutuneet valitsemaan (päättäessään, määrittelevätkö ne konsernin finanssiryhmittymäksi vai eivät), haluavatko ne luokitella yhtiön edelleen rahoitusalan holdingyhtiöksi tai vakuutushallintayhtiöksi, jolloin konsolidoitu/konsernikohtainen valvonta säilyy, vai soveltaa ”pelkästään” lisävalvontaa finanssiryhmittymädirektiivin nojalla. Konsolidoidun/konsernikohtaisen valvonnan säilyttäminen merkitsee sitä, ettei toiseen alaan yhdistämisestä aiheutuvaa lisäriskiä voida ottaa huomioon. Lisävalvonta kuitenkin merkitsee sitä, että kaikki

---

¹³ Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitealle annetut suuntaviivojen laatimista koskevat tehtävät kuuluvat sille ehdotettuun toimivaltaan, eikä niillä ole erityisiä tai täydentäviä talousarviovaikutuksia.

konsolidoidusta/konsernikohtaisesta valvonnasta saadut lisävalvontatiedot menetetään. Näin ollen jatkamalla alakohtaista valvontaa ei kuitenkaan välttämättä voida riittäväällä tavalla ottaa huomioon niitä toiminnan vakaudelle aiheutuvia lisäriskejä, jotka johtuvat konsernin koon kasvusta ja monimutkaisuuden lisääntymisestä. Nykyinen järjestelmä voi lisäksi saada aikaan eroja finanssiryhmittymien valvontakohtelussa (valvonta perustuisi riskiprofiilin sijaan rakenteeseen).

Sen varmistamiseksi, että kaikkia tarpeellisia valvontavälineitä voidaan soveltaa, tällä ehdotuksella otetaan käyttöön rahoitusalan sekaholdingyhtiön määritelmä alakohtaisten direktiivien konsolidoitua/konsernikohtaista valvontaa koskevissa säännöksissä.

5.2 Finanssiryhmittymädirektiivin 3 ja 30 artikla – Konsernin määrittely finanssiryhmittymäksi

Finanssiryhmittymien määrittelyä koskeviin säännöksiin liittyy kolme ongelmaa.

- Ensinnäkin direktiivissä ei vaadita sen testaamista, täyttävätkö omaisuudenhoitoyhtiöt kynnysarvot. Omaisuudenhoitoyhtiöt hoitavat yhteissijoitusyrityksiä (arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä), joita säännellään yhteissijoitusyritysdirektiivillä¹⁴. Yhteissijoitusyritykset ja niiden hoitajat eivät tällä hetkellä kuulu finanssiryhmittymädirektiivin alakohtaisen toiminnan vakauden valvonnan soveltamisalaan, vaikka finanssiryhmittymädirektiivissä säädetäänkin mahdollisuudesta sisällyttää omaisuudenhoitoyhtiöt lisävalvonnan soveltamisalaan (30 artikla).
- Toisekseen kynnysarvotestit voivat varallisuus- ja pääomavaatimusten osalta perustua eri muuttujiin. Säännökset ovat monitulkintaisia sen suhteen, millä perusteella testien tulokset lasketaan, esimerkiksi, kun varallisuuteen sovelletaan erilaisia kirjanpitokäytäntöjä (ks. jäljempänä 3 artiklan 5 kohdan i alakohta).
- Kolmanneksi kynnysarvot ovat kiinteitä eivätkä riskiperusteisia, eikä niillä siten voida ottaa huomioon odotettuja ryhmäriskejä. Tämä tarkoittaa sitä, että hyvin pienet konsernit, joilla on vain muutamia toimilupia kummallakin alalla, kuuluvat lisävalvonnan piiriin, kun taas suuret ja monimutkaiset konsernit voidaan teknisesti katsottuna luokitella muuksi kuin finanssiryhmittymäksi. Tästä syystä voimassa olevat määrittelyä koskevat säännökset saattavat vaarantaa direktiivin perimmäisten tavoitteiden toteutumisen.

Näiden puutteiden poistamiseksi tässä ehdotuksessa esitetään seuraavia muutoksia:

- i) sisällytetään omaisuudenhoitoyhtiöt 3 artiklan 2 kohtaan ja 30 artiklan c alakohtaan, lisätään ”kaikki hoidettavana olevat varat” lisäindikaattoriksi 3 artiklan 5 kohtaan ja otetaan käyttöön mahdollisuus laatia suuntaviivoja 3 artiklan 2 ja 5 kohdan soveltamisesta,

---

¹⁴ Neuvoston direktiivi 85/611/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3, sellaisena kuin se on kumottuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

ii) sisällytetään pienehköjä konserneja koskeva vapautus uuteen 3 artiklan 3 a kohtaan ja otetaan käyttöön mahdollisuus laatia suuntaviivoja vapautuksen soveltamisesta pienehköihin konserneihin,

iii) muutetaan 3 artiklan 3 kohdan sanamuotoa, jotta voidaan asianmukaisesti erottaa toisistaan alle 6 miljardin euron kynnsarvon jääviin ja sen ylittäviin konserneihin sovellettavat ehdot ja otetaan käyttöön mahdollisuus laatia suuntaviivoja vapautuksen soveltamisesta suuriin konserneihin tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi.

5.3 Finanssiryhmittymädirektiivin 3 artiklan 4 kohta – Omistusyhteyksien käsittely

Koska saatavilla ei ole tietoja, joiden avulla ryhmäriskejä voitaisiin arvioida asianmukaisesti, omistusyhteyksiä ei jatkuvan lisävalvonnan puitteissa kohdella aina johdonmukaisesti. Jos esimerkiksi pankin johtamat finanssiryhmittymät eivät voi saada tietoja riskeistä, jotka liittyvät niiden omistusyhteyksiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtiöissä, ne eivät voi osoittaa valvontaviranomaisilleen, että niiden hallinto ja sisäinen tarkastus on integroitu näihin yksiköihin nähden tavalla, joka on riittävä konsolidoinnin kannalta. Tällaisessa tapauksessa konsernin on vähennettävä nämä omistusyhteydet pääomastaan.

Vaikka vähemmistöomistusyhteyksiin liittyvää tiedonsaantikysymystä ei ole vielä täysin ratkaistu, tällä ehdotuksella otetaan ensimmäisenä askeleena ratkaisun suuntaan käyttöön vapautus, joka koskee sellaista tapausta, jossa omistusyhteys on ainoa finanssiryhmittymäksi määrittelyn peruste (3 artiklan 5 kohdan uusi c alakohta). Niin kauan kuin kansalliset yhteisöoikeussäännökset saattavat estää vaatimusten täyttymisen, 7 ja 8 artikla sallii erityiskohtelun riskien keskittymisen ja konserninsisäisten transaktiovaatimusten suhteen. Tätä erityiskohtelua voidaan täsmentää suuntaviivoissa. Suuntaviivoja voidaan laatia myös toiminnan vakautta koskevien valvontamenettelyjen soveltamisen yhdenmukaistamisesta, mukaan luettuna omistusyhteyksien erityiskohtelu, finanssiryhmittymädirektiivin 9 artiklan, vakavaraisuusdirektiivin 124 artiklan ja solvenssi II -direktiivin 36 artiklan nojalla.

5.4 Muut aiheet

Finanssiryhmittymädirektiivin 1 ja 2 artikla – Määritelmien ajantasaistaminen

Finanssiryhmittymädirektiivin 1 ja 2 artikla on ajantasaistettava kumottujen ja uudelleenlaadittujen direktiivien vuoksi. Viittaukset alkuperäisiin – ja edelleen voimassa oleviin – vakuutusdirektiiveihin kuitenkin säilytettiin, erityisesti siksi, että solvenssi II -direktiivin uudelleenlaadinnalla kumotaan edelliset direktiivit vasta 1. marraskuuta 2012 alkaen.

Finanssiryhmittymädirektiivin 2 artiklan 17 kohta – Asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten määritelmän muuttaminen ja valvonnan koordinointi

Finanssiryhmittymädirektiivillä täydennetään vakavaraisuusdirektiiviä ja vakuutusdirektiivejä ottamalla käyttöön lisävalvonta konsernin ylimmällä tasolla. Tämän vuoksi finanssiryhmittymädirektiivi sisältää säännöksiä myös konsernin eri valvontaviranomaisten keskinäisestä koordinoinnista. Finanssiryhmittymädirektiivissä määritellään asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset ja edellytetään, että koordinaattori (ylimmän tason valvontaviranomainen) kuulee näitä tietyistä valvontakysymyksistä. Voimassa olevat säännöt kuitenkin antavat sijaa erilaisille tulkinnoille siitä, mitkä viranomaiset ovat asiaankuuluvia. Laajan tulkinnan mukaan koordinaattorin on kuultava useita viranomaisia

finanssiryhmittymän tasolla. Tämä saattaa heikentää niiden tehtävien koordinoinnin tehokkuutta ja sujuvuutta, joista koordinaattori ja asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset huolehtivat yhdessä.

Finanssiryhmittymädirektiivin 6 artiklan 4 kohta ja liite I – Kolmannen laskentamenetelmän poistaminen

Finanssiryhmittymädirektiivin liitteessä I olevassa II osassa luetellaan kolme menetelmää, joilla voidaan laskea finanssiryhmittymän pääoma. JCFC:n vuonna 2008 tekemä analyysi osoitti, että kolmannen laskentamenetelmän tulokset eroavat aina huomattavasti ensimmäisen laskentamenetelmän (tilinpäätösten konsolidointi) ja toisen laskentamenetelmän (vähentäminen ja yhteenlaskeminen) tuloksista. Kolmas laskentamenetelmä olisi siksi poistettava. Kun laskentamenetelmiä on vain kaksi (tilinpäätösten konsolidointi sekä vähentäminen ja yhteenlaskeminen), finanssiryhmittymädirektiivi on linjassa niiden alakohtaisten direktiivien kanssa, joita se täydentää.

Finanssiryhmittymädirektiivin 2 artikla – Jälleenvakuutusyritysten sisällyttäminen direktiivin soveltamisalaan

Direktiivillä 2005/68/EY, jolla otettiin käyttöön jälleenvakuutusyritysten toimiluvat ja valvonta, jälleenvakuutusyritykset sisällytettiin sellaisten säänneltyjen yksikköjen soveltamisalaan, jotka voivat olla osa finanssiryhmittymää. Siksi finanssiryhmittymädirektiivissä on viitattava jälleenvakuutusyrityksiin. Viittaukset on lisätty 2 artiklan 4, 7, 8, 14 ja 16 kohtaan.

Finanssiryhmittymädirektiivin 3 artiklan 8 kohta, 7 artiklan 5 kohta, 8 artiklan 5 kohta, 9 artiklan 6 kohta sekä 11 artiklan 4 ja 5 kohta – Tiettyjen alojen suuntaviivoja koskevien säännösten käyttöönotto

Jotta valvontakäytäntöjä voitaisiin lähentää lisää, olisi Euroopan pankkiviranomaisen voitava antaa asiaa koskevia suuntaviivoja pankkiviranomaisen perustamisesta¹⁵ annetun asetuksen IV luvun 2 jakson mukaisesti ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen¹⁶ IV luvun 2 jakson mukaisesti (Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteassa).

Näiden suuntaviivojen olisi kuvastettava tämän direktiivin täydentävää luonnetta. Esimerkiksi, kun riskikeskittymiä arvioidaan ryhmänlaajuisesti ja kun kaikkialla konsernissa voi ilmetä useita erilaisia riskityyppejä (korkoriski, markkinariski jne.), arvioinnilla olisi täydennettävä esimerkiksi vakavaraisuusdirektiivissä tarkoitettujen suurten riskikeskittymien erityistä valvontaa. Suuntaviivoilla voidaan myös tukea erilaisten valvontamenettelyjen johdonmukaista soveltamista, mukaan luettuna omistusyhteyksien erityinen kohtelu, finanssiryhmittymädirektiivin 9 artiklan, vakavaraisuusdirektiivin 124 artiklan ja solvenssi II -direktiivin 36 artiklan mukaisesti.

---

¹⁵ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta {KOM(2009) 499 lopullinen} {KOM(2009) 500 lopullinen} {KOM(2009) 502 lopullinen} {KOM(2009) 503 lopullinen} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235}} /* KOM/2009/0501 lopullinen – COD 2009/0142 */.

¹⁶ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta {KOM(2009) 499 lopullinen} {KOM(2009) 500 lopullinen} {KOM(2009) 501 lopullinen} {KOM(2009) 503 lopullinen} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235}} /* KOM/2009/0502 lopullinen – COD 2009/0143 */.

Viitteiden ajantasaistaminen eri artikloissa

Finanssiryhmittymädirektiivin 1 artiklaa, 2 artiklaa, 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 19 artiklaa, 21 artiklan 2 kohtaa sekä vakavaraisuusdirektiivin 143 artiklan 3 kohtaa on muutettu viitteiden ja sanamuodon ajantasaistamiseksi.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁷,

sen jälkeen, kun säädösluonnos on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämistäjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa

- (1) Finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyriyten ja sijoituspalveluyriyten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/87/EY annetaan rahoitussektorin toimivaltaisille viranomaisille lisävaltuuksia ja -keinoja sellaisten ryhmien valvontaan, jotka muodostuvat rahoitusmarkkinoiden eri sektoreilla toimivista säännellyistä yrityksistä. Kyseiset ryhmät, joita kutsutaan finanssiryhmittymiksi, altistuvat sen vuoksi niin sanotuille ryhmäriskeille, jotka liittyvät määräysvallan käyttöön ryhmässä ja joita ovat ongelmien leviämiskerä eli riskien leviäminen ryhmän toisesta päästä toiseen, riskien keskittyminen eli samantyyppisen riskin toteutuminen samanaikaisesti ryhmän eri osissa, vaikeudet, joita liittyy monen eri oikeushenkilön hallintointiin, mahdolliset eturistiriidat sekä haasteet, joita liittyy säädetyn vähimmäispääoman jakamiseen kaikille säännellyille yrityksille, jolloin voidaan välttää pääoman moninkertainen käyttö. Finanssiryhmittymiin olisi kohdistettava yksittäisiin yrityksiin kohdistettavan valvonnan, konsolidoidun valvonnan ja ryhmätason valvonnan lisäksi täydentävää valvontaa, joka ei ole päällekkäistä eikä vaikuta ryhmään, riippumatta siitä, millainen ryhmän oikeudellinen rakenne on.

---

¹⁷ EUVL C [...].

- (2) On aiheellista varmistaa yhdenmukaisuus direktiivin 2002/87/EY ja neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY¹⁸ tarkoituksen kanssa vakuutusyhtymäryhmien valvonnan ja muiden vakuutusyhtymien ja muiden rahoitusalan sekaholdingyhtiöön kuuluvien yritysten asianmukaisen lisävalvonnan mahdollistamiseksi. Tämän vuoksi vakuutus- tai jälleenvakuutusyhtymäryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyhtymien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/78/EY¹⁹ olisi muutettava siten, että siinä määritellään ja se kattaa myös rahoitusalan sekaholdingyhtiöt. Direktiivi 98/78/EY olisi muutettava oikea-aikaisen, johdonmukaisen valvonnan varmistamiseksi, tämän kuitenkin rajoittamatta vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II) (uudelleenlaadittu toisinto)²⁰ välitöntä soveltamista.
- (3) Finanssiryhmittymät on tarpeen määrittää kaikkialla Euroopan unionissa sen mukaan, missä määrin ne altistuvat ryhmäriskeille, käyttäen lähtökohtana yhteisiä suuntaviivoja, jotka Euroopan pankkiviranomainen antaa Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o ...²¹ 42 artiklan mukaisesti ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o ...²² 42 artiklan mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteassa tehdyn yhteistyön perusteella. On myös tärkeää, että vaatimuksia, jotka koskevat lisävalvonnan soveltamista jättämistä, sovelletaan riskiperusteisesti kyseisten suuntaviivojen mukaisesti. Tämä on erityisen tärkeää suurehkojen, kansainvälistä toimintaa harjoittavien ryhmittymien tapauksessa.
- (4) Ryhmäriskien kokonaisvaltainen ja riittävä valvonta suurissa, monitahoisissa kansainvälistä toimintaa harjoittavissa ryhmittymissä ja kyseisissä ryhmissä koko ryhmän tasolla noudatettavan pääomapolitiikan valvonta on mahdollista vain, kun toimivaltaiset viranomaiset keräävät valvontatietoja ja suunnittelevat valtuuksiensa kansalliset rajat ylittäviä valvontatoimenpiteitä. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi koordinoitava kansainvälisten ryhmittymien lisävalvontaa niiden toimivaltaisten viranomaisten välillä, joita pidetään asiaankuuluvimpina ryhmittymän lisävalvonnan kannalta. Finanssiryhmittymistä vastaavien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kollegion luonteen olisi kuvastettava tämän direktiivin täydentävää luonnetta, ja sen olisi

---

¹⁸ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

¹⁹ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

²⁰ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

²¹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta {KOM(2009) 499 lopullinen} {KOM(2009) 500 lopullinen} {KOM(2009) 502 lopullinen} {KOM(2009) 503 lopullinen} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* KOM/2009/0501 lopullinen - COD 2009/0142 */.

²² Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta {KOM(2009) 499 lopullinen} {KOM(2009) 500 lopullinen} {KOM(2009) 501 lopullinen} {KOM(2009) 503 lopullinen} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* KOM/2009/0502 lopullinen - COD 2009/0143 */.

itsessään tuotettava lisäarvoa suhteessa ryhmittymään kuuluvien pankkialan alaryhmän ja vakuutusalan alaryhmän nykyisiin kollegioihin ilman, että sen toiminta jäljittelisi tai korvaisi kyseisten alaryhmien työtä tai olisi päällekkäistä sen kanssa.

- (5) Suurten, monitahoisten kansainvälistä toimintaa harjoittavien ryhmittymien lisävalvonta edellyttää koordinointia kaikkialla Euroopan unionissa, jotta se parantaisi rahoituspalveluiden sisämarkkinoiden vakautta. Tämän vuoksi toimivaltaisten viranomaisten on tarpeen sopia kyseisten ryhmittymien valvonnassa noudatettavista lähestymistavoista. Euroopan pankkiviranomaisen olisi annettava Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o ...²³ 42 artiklan mukaisesti ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o ...²⁴ 42 artiklan mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteassa tehtyyn yhteistyöhön perustuvat yhteiset suuntaviivat näitä yhteisiä lähestymistapoja varten sen varmistamiseksi, että käytettävissä on kattavat toiminnan vakauden valvontaa koskevat puitteet pankki-, vakuutus- ja finanssiryhmittymädirektiivien mukaisille valvontakeinoille ja -valtuuksille. Tämän direktiivin mukaisesti annettavissa suuntaviivoissa olisi otettava huomioon tämän direktiivin täydentävä luonne, ja niiden olisi täydennettävä direktiiveissä 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY, 93/22/ETY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2004/39/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/138/EY säädettyä alakohtaista valvontaa.
- (6) Ryhmäriskejä, joita ryhmittymään mahdollisesti kohdistuu niiden omistusyhteyksien vuoksi, joita sillä on muissa yrityksissä, on tosiasiallisesti tarpeen seurata ja valvoa. Niiden tilanteiden varalta, joissa tällä direktiivillä annetut erityiset valvontavaltuudet vaikuttavat riittämättömiltä, valvontayhteisön olisi kehitettävä vaihtoehtoisia menetelmiä – mielellään Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteassa tekemän työn puitteissa – kyseisten riskien käsittelemiseksi ja ottamiseksi asianmukaisesti huomioon. Jos omistusyhteys on finanssiryhmittymän ainoa määritysperuste, valvontaviranomaisten olisi voitava arvioida, altistuuko ryhmä ryhmäriskeille, ja vapauttaa se tarvittaessa lisävalvonnasta.
- (7) Viimeaikaisen kriisin aikana valvontaviranomaisilla ei ollut asianmukaisia valvontavaltuuksia tiettyihin ryhmärakenteisiin nähden, koska eri direktiivien yhdistelmä pakotti ne tekemään valinnan alakohtaisen ja lisävalvonnan välillä. Direktiiviä olisi tarkasteltava perusteellisesti uudelleen G20-maiden ryhmittymiä koskevan työn

---

²³ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta {KOM(2009) 499 lopullinen} {KOM(2009) 500 lopullinen} {KOM(2009) 502 lopullinen} {KOM(2009) 503 lopullinen} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* KOM/2009/0501 lopullinen - COD 2009/0142 */.

²⁴ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta {KOM(2009) 499 lopullinen} {KOM(2009) 500 lopullinen} {KOM(2009) 501 lopullinen} {KOM(2009) 503 lopullinen} {SEC(2009) 1233} {SEC(2009) 1234} {SEC(2009) 1235} /* KOM/2009/0502 lopullinen - COD 2009/0143 */.

yhteydessä, mutta tarvittavat valvontavaltuudet olisi otettava uudelleen käyttöön mahdollisimman pian.

- (8) On aiheellista varmistaa yhdenmukaisuus direktiivin 2002/87/EY ja luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY (uudelleenlaadittu toisinto)²⁵ tarkoituksen kanssa. Tämän vuoksi direktiiviä 2006/48/EY olisi muutettava siten, että siinä määritellään ja se kattaa myös rahoitusalan sekaholdingyhtiöt.
- (9) Toteutettavan toiminnan tavoite, joka on finanssiryhmittymiin kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan parantaminen, voidaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa määrättyjen toissijaisuusperiaatteiden mukaisesti saavuttaa vain unionin tasolla. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (10) Sen vuoksi direktiivejä 98/78/EY, 2002/87/EY ja 2006/48/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 98/78/EY

Muutetaan direktiivi 98/78/EY seuraavasti:

- (1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”m) *’rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä’* direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;”

- (2) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jonka emoyritys on vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö taikka kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, kuuluu 5 artiklan 2 kohdassa sekä 6, 8 ja 10 artiklassa säädetyllä tavalla lisävalvonnan piiriin.”

- (3) Korvataan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 2 artiklan mukaisen lisävalvonnan harjoittaminen ei millään tavoin edellytä, että toimivaltaiset viranomaiset olisivat velvollisia harjoittamaan yksittäisen kolmannen maan vakuutusyrityksen, kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen, vakuutushallintayhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön tai sekavakuutushallintayhtiön valvontaa.”

---

²⁵ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

(4) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden vakuutusyritysten tai jälleenvakuutusyritysten emoyritys on sama vakuutushallintayhtiö, kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, rahoitusalan sekaholdingyhtiö taikka sekavakuutushallintayhtiö, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat pyrkiä yhteisymmärrykseen siitä, mikä niistä vastaa lisävalvonnasta.”

(5) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa laskelmaan on sisällytettävä kaikki vakuutushallintayhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön taikka kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kytkösytykset liitteessä II säädetyllä tavalla.”

(6) Muutetaan liitteet I ja II tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2002/87/EY

Muutetaan direktiivi 2002/87/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan lisävalvontaa koskevat säännöt säännellyille yrityksille, jotka ovat saaneet toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan, direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY²⁶ 5 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY²⁷ 6 artiklan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY²⁸ 14 artiklan mukaisesti ja jotka kuuluvat finanssiryhmittymään.

Tällä direktiivillä muutetaan myös asiaan vaikuttavia alakohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan kyseisillä direktiiveillä säänneltyihin yrityksiin.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. 'luottolaitoksella' direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luottolaitosta;
2. 'vakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettua vakuutusyritystä;
3. 'sijoituspalveluyrityksellä' direktiivin 2004/39/ETY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, mukaan lukien direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut yritykset;
4. 'säännellyllä yrityksellä' luottolaitosta, vakuutusyritystä, sijoituspalveluyritystä tai jälleenvakuutusyritystä;
5. 'omaisuudenhoitoyhtiöllä' direktiivin 2009/65/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rahastoyhtiötä ja yritystä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on Euroopan unionin ulkopuolella ja jolta edellytettäisiin toimilupaa, jos sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsisi Euroopan unionissa;

---

²⁶ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

²⁷ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

²⁸ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1.

6. 'jälleenvakuutusyrityksellä' direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua jälleenvakuutusyritystä;
7. 'alakohtaisilla säännöillä' säänneltyjen yritysten toiminnan vakauden valvontaan liittyvää, erityisesti direktiiveissä 2004/39/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/138/EY annettua unionin lainsäädäntöä;
8. 'rahoitussektorilla' sektoria, jonka muodostaa yksi tai useampi jäljempänä mainittu yritys:
- a) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1, 5 ja 21 kohdassa tarkoitettu luottolaitos, rahoituslaitos tai avustavia palveluja tuottava yritys,
  - b) direktiivin 2009/138/EY 13 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdassa sekä 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu vakuutusyritys, jälleenvakuutusyritys tai vakuutushallintayhtiö,
  - c) direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu sijoituspalveluyritys;
9. 'emoyrityksellä' konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY²⁹ 1 artiklassa määriteltyä emoyritystä tai muuta yritystä, joka toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan käyttää tosiasiallisesti määräysvaltaa toisessa yrityksessä;
10. 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa määriteltyä tytäryritystä ja mitä tahansa yritystä, jossa emoyritys toimivaltaisten viranomaisten näkemyksen mukaan käyttää tosiasiallisesti määräysvaltaa. Tytäryritysten kaikkien tytäryritysten katsotaan kuuluvan myös emoyritykseen, joka on näiden tytäryritysten johdossa;
11. 'omistusyhteydellä' yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY³⁰ 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä taikka välitöntä tai välillistä vähintään 20 prosentin omistusta yrityksen äänivallasta tai pääomasta;
12. 'ryhmällä' yritysryhmää, joka muodostuu emoyrityksestä, sen tytäryrityksistä sekä yrityksistä, joihin emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde, mukaan luettuina mahdolliset alaryhmät;
13. 'läheisellä sidoksella' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde omistusyhteyden tai määräysvallan kautta (jälkimmäisellä tarkoitetaan direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa tarkoitettua emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä suhdetta taikka samankaltaista suhdetta minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välillä), tai sitä, että molemmat tai kaikki henkilöt ovat määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa yhteen ja samaan henkilöön;

---

²⁹ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

³⁰ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

14. 'finanssiryhmittymällä' 12 kohdassa tarkoitettua ryhmää tai alaryhmää, joka täyttää seuraavat ehdot, jollei 3 artiklasta muuta johdu:

- a) ryhmän johdossa on 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys, tai vähintään yksi ryhmän tytäryrityksistä on 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys;
- b) jos ryhmän johdossa on tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettu säännelty yritys, se on joko rahoitusalan toimivan yrityksen emoyritys, yritys, jolla on omistusyhteys rahoitusalan yritykseen, tai yritys, jota sitoo direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde rahoitusalan yritykseen,
- c) jos ryhmän johdossa ei ole 1 artiklassa tarkoitettua säänneltyä yritystä, ryhmä toimii pääasiassa rahoitusalan 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla,
- d) vähintään yksi ryhmän yrityksistä toimii vakuutusalan ja vähintään yksi pankki- tai sijoituspalvelujen alalla,
- e) ryhmän yritysten konsolidoitu ja/tai yhteenlaskettu toiminta vakuutusalan ja yritysten konsolidoitu ja/tai yhteenlaskettu toiminta pankki- ja sijoituspalvelujen alalla on merkittävää 3 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;

15. 'rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä' emoyritystä, joka on muu kuin säännelty yritys ja joka yhdessä tytäryhtiöidensä, joista vähintään yksi on sellainen säännelty yritys, jonka pääkonttori on Euroopan unionissa, ja muiden yritysten kanssa muodostaa finanssiryhmittymän;

16. 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden kansallisia viranomaisia, jotka on valtuutettu lailla tai asetuksella valvomaan luottolaitoksia, vakuutusyrityksiä, jälleenvakuutusyrityksiä tai sijoituspalveluyrityksiä yksittäin tai ryhmänä;

17. 'asiaankuuluvilla toimivaltaisilla viranomaisilla'

- a) finanssiryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yritysten alakohtaisesta ryhmänlaajuisesta valvonnasta erityisesti alan perimmäisen emoyrityksen tasolla vastaavia jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia,
- b) 10 artiklan mukaisesti nimettyä koordinaattoria, jos se on eri kuin a alakohdassa tarkoitettut viranomaiset,
- c) muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia, jos a ja b alakohdassa tarkoitettut viranomaiset katsovat sen aiheelliseksi;

18. 'ryhmänsisäisillä liiketoimilla' liiketoimia, joissa finanssiryhmittymään kuuluvat säännellyt yritykset ovat riippuvaisia suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmään kuuluvaan yritykseen läheinen sidos, velvoitteen täyttämiseksi riippumatta siitä, perustuuko se sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;

19. 'riskikeskittymällä' riskikeskittymiä, joista syntyvä mahdollinen tappio on riittävän suuri vaarantamaan finanssiryhmittymään kuuluvien säänneltyjen yritysten vakavaraisuuden tai rahoitusaseman yleisesti; tällaiset riskikeskittymät voivat aiheutua vastapuoli- tai luottoriskistä, sijoitus-, vakuutus- tai markkinariskistä, muista riskeistä tai näiden riskien yhdistelmästä tai vuorovaikutuksesta.”

(2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäljempänä 30 artiklassa tarkoitetut omaisuudenhoitoyhtiöt lisätään alalle, jolle ne kuuluvat ryhmän sisällä; jos ne eivät kuulu yksinomaan yhdelle alalle ryhmän sisällä, ne lisätään pienimmälle rahoitussektorille.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Monialaista toimintaa pidetään myös merkittävänä 2 artiklan 14 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jos ryhmän pienimmän rahoitussektorin taseen loppusumma ylittää 6 miljardia euroa.

Jos ryhmä ei saavuta 2 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa, asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat yhteisesti päättää olla pitämättä ryhmää finanssiryhmittymänä. Ne voivat myös päättää olla soveltamatta 7, 8 ja 9 artiklan säännöksiä, jos ne katsovat, ettei ryhmän sisällyttäminen tämän direktiivin soveltamisalaan tai tällaisten säännösten soveltaminen ole tarpeen tai se olisi lisävalvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukaista tai harhaanjohtavaa.

Tämän kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä on ilmoitettava muille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.”

c) Lisätään 3 artiklaan 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Jos ryhmä saavuttaa 2 kohdassa tarkoitetun kynnysarvon, mutta pienimmän sektorin taseen loppusumma ei ylitä kuutta miljardia euroa, asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat yhteisesti päättää olla pitämättä ryhmää finanssiryhmittymänä. Ne voivat myös päättää olla soveltamatta 7, 8 ja 9 artiklan säännöksiä, jos ne katsovat, ettei ryhmän sisällyttäminen tämän direktiivin soveltamisalaan tai tällaisten säännösten soveltaminen ole tarpeen tai se olisi lisävalvonnan tavoitteiden kannalta epäasianmukaista tai harhaanjohtavaa.

Tämän kohdan mukaisesti tehdyistä päätöksistä on ilmoitettava muille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille.”

d) Lisätään 4 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) jättää vähemmistöosuus pienemmällä sektorilla laskelmien ulkopuolelle, jos kyseinen omistusyhteys on ainoa tekijä, johon finanssiryhmän määrittäminen perustuu.”

e) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeustapauksissa yhteisestä sopimuksesta korvata taseen loppusummaan

perustuvan perusteen yhdellä tai useammalla seuraavista muuttujista tai lisätä yhden tai useampia kyseisistä muuttujista, jos ne katsovat, että kyseiset muuttujat ovat erityisen merkityksellisiä tämän direktiivin mukaisen lisävalvonnan kannalta: tulorakenne, taseen ulkopuoliset toimet ja hoidettavana olevat varat.”

f) Lisätään 8 kohta seuraavasti:

”8. Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen antavat yhteiset suuntaviivat, joiden tarkoituksena on lähentää tämän artiklan 2, 3, 3 a, 4 ja 5 kohdan soveltamiseen liittyviä valvontakäytäntöjä.”

(3) Korvataan 6 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vakavaraisuusvaatimusten laskemiseksi seuraavat yhteisöt sisällytetään lisävalvonnan piiriin liitteessä I määritellyllä tavalla ja määritellyssä laajuudessa:

a) luottolaitokset, rahoituslaitokset tai avustavia palveluja tuottavat yritykset;

b) vakuutusyritykset, jälleenvakuutusyritykset tai vakuutushallintayhtiöt;

c) sijoituspalveluyritykset;

d) rahoitusalan sekaholdingyhtiöt.

4. Kun finanssiryhmittymän lisävakavaraisuusvaatimukset lasketaan käyttämällä tämän direktiivin liitteessä I tarkoitettua menetelmää 1 (”tilinpäätösten konsolidointi”), ryhmään kuuluvien yhteisöjen omat varat ja vakavaraisuusvaatimukset lasketaan käyttämällä konsolidoinnin tapaa ja laajuutta koskevia alakohtaisia sääntöjä, jotka vastaavat erityisesti direktiivin 2006/48/EY 133 ja 134 artiklan sekä direktiivin 2009/138/EY 221 artiklan mukaisia sääntöjä.

Kun laskennassa käytetään liitteessä I tarkoitettua menetelmää 2 (”Vähentäminen ja yhteenlaskeminen”), siinä otetaan huomioon emoyrityksen tai sellaisen yrityksen suhteellinen osuus, jolla on omistusyhteys ryhmän toisessa yhteisössä. Suhteellinen osuus tarkoittaa kyseisen yrityksen suoraan tai välillisesti hallussa pitämää osuutta merkitystä pääomasta.”

(4) Lisätään 7 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen antavat yhteiset suuntaviivat, joiden tarkoituksena on lähentää 1–4 kohdan mukaisen riskikeskittymän lisävalvontaan liittyviä valvontakäytäntöjä. Ne antavat erityiset yhteiset suuntaviivat 1–4 kohdan soveltamisesta finanssiryhmittymän omistusyhteyksiin tilanteissa, joissa kansallisen yhtiöoikeuden säännökset estävät 14 artiklan 2 kohdan soveltamisen.”

(5) Lisätään 8 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen antavat yhteiset suuntaviivat, joiden tarkoituksena on lähentää 1–4 kohdan mukaisten ryhmänsisäisten liiketoimien lisävalvontaan liittyviä valvontakäytäntöjä. Ne antavat

erityiset yhteiset suuntaviivat 1–4 kohdan soveltamisesta finanssiryhmittymän omistusyhteyksiin tilanteissa, joissa kansallisen yhtiöoikeuden säännökset estävät 14 artiklan 2 kohdan soveltamisen.”

(6) Lisätään 9 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. Toimivaltaisten viranomaisten on yhtenäistettävä tässä artiklassa säädettyjen sisäisten tarkastusmenetelmien ja riskienhallintamenettelyjen lisävalvonta direktiivin 2006/48/EY 124 artiklassa ja direktiivin 2009/138/EY 36 artiklassa säädettyjen valvojan tarkastusprosessien kanssa. Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen antavat tätä varten yhteiset suuntaviivat, joiden tarkoituksena on lähentää tässä artiklassa säädettyjen sisäisten tarkastusmenetelmien ja riskienhallintamenettelyjen lisävalvontaan liittyviä valvontakäytäntöjä, sekä yhteiset suuntaviivat lisävalvonnan yhdenmukaisuudesta direktiivin 2006/48/EY 124 artiklassa ja direktiivin 2009/138/EY 36 artiklassa säädettyjen valvojan tarkastusprosessien kanssa. Ne antavat erityiset yhteiset suuntaviivat tämän artiklan soveltamisesta finanssiryhmittymän omistusyhteyksiin tilanteissa, joissa kansallisen yhtiöoikeuden säännökset estävät 14 artiklan 2 kohdan soveltamisen.”

(7) Lisätään 11 artiklaan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Koordinaattorin on perustettava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kollegio tässä jaksossa edellytetyn yhteistyön ja tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa sekä 12 artiklassa lueteltujen tehtävien hoidon helpottamiseksi sekä huolehdittava tarvittaessa riittävästä koordinoinnista ja yhteistyöstä kolmansien maiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa edellyttäen, että salassapitovaatimuksia noudatetaan ja toiminta on unionin lainsäädännön mukaista.

Kyseisen kollegion perustaminen ja toiminta perustuu 1 kohdassa tarkoitettuun kirjalliseen koordinaatiojärjestelyyn. Koordinaattori päättää, mitkä muut toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai muuhun toimintaan.

5. Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen antavat yhteiset suuntaviivat, joiden tarkoituksena on yhdenmukaistaa kyseiset järjestelyt direktiivin 2006/48/EY 131 a artiklan ja direktiivin 2009/138/EY 248 artiklan 4 kohdan mukaisten valvonnan koordinoitijärjestelyjen kanssa.”

(8) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Yhteistyö kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa

1. Direktiivin 2006/48/EY 39 artiklan 1 ja 2 kohtaa, direktiivin 98/78/EY 10 a artiklaa ja direktiivin 2009/138/EY 264 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin neuvoteltaessa yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksista, jotka koskevat keinoja harjoittaa finanssiryhmittymän säänneltyjen yritysten lisävalvontaa.

2. Rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa määrättyjä menettelyjä komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean, Euroopan

vakuutus- ja työeläkekomitean sekä finanssiryhmittymäkomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.”

- (9) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”KOMISSIOLLE SIIRRETTY TOIMIVALTA, KOMITEAMENETTELY JA YHTEISTEN SUUNTAVIIVOJEN ANTAMINEN”

- (10) Lisätään 21 b artikla seuraavasti:

”21 b artikla

Yhteiset suuntaviivat

Euroopan pankkiviranomaisen on annettava Euroopan pankkiviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o .../... 42 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti ja Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o .../... 42 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti 3 artiklan 3 kohdassa, 7 artiklan 5 kohdassa, 8 artiklan 5 kohdassa, 9 artiklan 6 kohdassa ja 11 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut yhteiset suuntaviivat Euroopan valvontaviranomaisten sekakomiteassa tehdyn yhteistyön jälkeen.”

- (11) Lisätään 30 artiklan ensimmäiseen kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun määrittelyprosessiin.”

- (12) Muutetaan liite I tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Muutokset direktiiviin 2006/48/EY

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

- (1) Lisätään 4 artiklaan 49 kohta seuraavasti:

”(49) ’rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä’ finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY³¹ 2 artiklan 15 kohdassa määriteltyä rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;”

- (2) Korvataan 71 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai jäsenvaltiossa emoyhtiönä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten on noudatettava kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella 75,

---

³¹ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa säädettyjä velvoitteita 133 artiklassa tarkoitettussa laajuudessa ja tarkoitettulla tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 68, 69 ja 70 artiklan soveltamista.”

(3) Korvataan 72 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten on noudatettava 5 luvussa säädettyjä velvoitteita kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden merkittävien tytäryritysten on kuitenkin ilmoitettava liitteessä XII olevan 1 osan 5 kohdassa täsmennetyt tiedot erikseen merkittävistä tytäryrityksistä tai alakonsolidointiryhmistä.”

(4) Korvataan 84 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen ja sen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön ja sen tytäryritysten tarkoituksena on käyttää sisäisten luottoluokitusten menetelmää (IRB, IRBA), eri oikeushenkilöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä 129–132 artiklan mukaisesti.”

(5) Korvataan 105 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

“3. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen ja sen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten tarkoituksena on käyttää kehittyntä menetelmää, eri oikeushenkilöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä 129–132 artiklan mukaisesti. Hakemuksen on sisällettävä liitteessä X olevassa 3 osassa luetellut tekijät.

4. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset soveltavat kehittyntä menetelmää yhtenäisesti, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että emoyritys ja tytäryritykset täyttävät yhdessä tarkasteltuina liitteessä X olevan 3 osan mukaiset ehdot.”

(6) Korvataan 125 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kun luottolaitoksen emoyritys on jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet kyseiselle luottolaitokselle 6 artiklassa tarkoitetun toimiluvan.”

(7) Korvataan 126 artikla seuraavasti:

”126 artikla

1. Kun useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilla luottolaitoksilla on emoyrityksenä sama jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö taikka sama rahoitusalan sekaholdingyhtiö, konsolidoitua valvontaa toteuttavat sen luottolaitoksen osalta toimivaltaiset viranomaiset, jolla on toimilupa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu.

Kun useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten emoyritykset muodostuvat useammasta kuin yhdestä rahoitusalan holdingyhtiöstä, joiden pääkonttorit ovat eri jäsenvaltioissa, ja kun jokaisessa näistä valtioista on luottolaitos, konsolidoitua valvontaa harjoittaa sen luottolaitoksen osalta toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun useamman kuin yhden Euroopan unionissa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksenä on sama rahoitusalan holdingyhtiö tai sama rahoitusalan sekaholdingyhtiö eikä mikään näistä luottolaitoksista ole saanut toimilupaa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu, konsolidoitua valvontaa harjoittaa toimivaltainen viranomainen, joka on antanut toimiluvan sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin ja joka katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön määräysvallassa olevaksi luottolaitokseksi.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista, ottaen huomioon luottolaitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen harjoittamaan konsolidoitua valvontaa. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksensä tekemistä annettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan sekaholdingyhtiölle tai sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin, mahdollisuus esittää kantansa kyseisestä päätöksestä.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle kaikista 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvista sopimuksista.”

(8) Muutetaan 127 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittaessa kaikki aiheelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan. Rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön taloudellisen aseman konsolidointi ei edellytä millään tavoin, että

toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava rahoitusalan holdingyhtiön valvontaa yksittäisenä yrityksenä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 135 artiklan soveltamista.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että niiden konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sellaisilta luottolaitoksen tai rahoitusalan holdingyhtiön taikka rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryrityksiltä, jotka eivät kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan, 137 artiklassa tarkoitettuja tietoja. Tällaisessa tapauksessa sovelletaan kyseisessä artiklassa säädettyjä tietojen siirto- ja todentamismenettelyjä.”

(9) Korvataan 129 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen, joka vastaa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta, on tämän direktiivin säännöksissä säädettyjen velvoitteiden lisäksi hoidettava seuraavat tehtävät:”

(10) Korvataan 129 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset esittävät tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset yhdessä esittävät 84 artiklan 1 kohdassa, 87 artiklan 9 kohdassa ja 105 artiklassa sekä liitteessä III olevassa 6 osassa tarkoitetun lupahakemuksen, toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä ja toisiaan kuullen päätettävä, myönnetäänkö haettu lupa, ja määritettävä luvalla mahdollisesti asetettavat ehdot.”

(11) Korvataan 141 ja 142 artikla seuraavasti:

”141 artikla

Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tätä direktiiviä soveltaessaan määrätyissä tapauksissa todentaa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa luottolaitosta, rahoitusalan holdingyhtiötä, rahoituslaitosta, avustavia palveluja tarjoavaa yritystä, monialan holdingyhtiötä, rahoitusalan sekaholdingyhtiötä, 137 artiklassa tarkoitettua tytäryritystä tai 127 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä koskevat tiedot, niiden on pyydettävä kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tämä todentaminen. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat ottaneet vastaan tämän pyynnön, on toimivaltansa rajoissa joko itse suoritettava todentaminen tai sallittava viranomaisten, jotka ovat esittäneet pyynnön, suorittaa tämä todentaminen taikka sallittava tilintarkastajan tai asiantuntijan suorittaa se. Pynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana todentamisessa, kun se ei itse suorita sitä.

142 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisille rahoitusalan holdingyhtiöille, rahoitusalan sekaholdingyhtiöille ja monialan holdingyhtiöille tai niiden

tosiasiallisille johtajille, jotka rikkovat 124–141 artiklan ja tämän artiklan soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, voidaan määrätä seuraamuksia tai muita toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomiset tai niiden seuraukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava tiiviissä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että näillä seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, erityisesti kun rahoitusalan holdingyhtiön tai monialan holdingyhtiön taikka rahoitusalan sekaholdingyhtiön keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka ei sijaitse sen sääntömääräisessä kotipaikassa.”

(12) Korvataan 143 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos luottolaitos, jonka emoyritys on luottolaitos tai rahoitusalan holdingyhtiö taikka rahoitusalan sekaholdingyhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, ei kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan 125 ja 126 artiklan säännösten mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, soveltaako kolmannen maan toimivaltainen viranomainen luottolaitokseen konsolidoitua valvontaa, joka vastaa tässä direktiivissä säädettyjä periaatteita.

Tarkastamisen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos 3 kohtaa sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonkin Euroopan unionissa toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.”

(13) Muutetaan liite X tämän direktiivin liitteen III mukaisesti.

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [30 päivänä huhtikuuta 2011]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [1 päivästä heinäkuuta 2011].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamiseksi antamansa tärkeimmät kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Muutetaan direktiivin 98/78/EY liitteet I ja II seuraavasti:

A. Muutetaan liite I seuraavasti:

(1) Muutetaan 2.1 jakso seuraavasti:

a) Korvataan toinen luettelukohta seuraavasti:

”- vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on sellaisen vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kytkösyritys, jonka kotipaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen, ja kun kyseinen vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja kytkösyrityksenä oleva vakuutusyritys tai jälleenvakuutusyritys otetaan huomioon laskelmassa.”

b) Korvataan viides alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat myös luopua vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautetun vakavaraisuuden laskemisesta, kun on kyse sellaisen toisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen taikka vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kytkösyrityksenä olevasta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, ja kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat sopineet lisävalvonnan antamisesta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi.”

(2) Korvataan 2.2 jakso seuraavasti:

”2.2 Välittävät vakuutushallintayhtiöt

Laskettaessa sellaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen mukautettua vakavaraisuutta, jolla on omistusyhteys kytkösyrityksenä olevassa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä taikka kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön kautta, välittävän vakuutushallintayhtiön tai välittävän rahoitusalan sekaholdingyhtiön tilanne otetaan huomioon. Tässä liitteessä esitettyjen yleisten periaatteiden ja menetelmien mukaisesti tehtävää laskelmaa varten kyseistä vakuutushallintayhtiötä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiötä kohdellaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksenä, jonka vakavaraisuusvaatimus on nolla ja jota koskevat direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY³² 27 artiklan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68/EY³³ 36 artiklan säännökset solvenssimarginaaliin hyväksyttävien erien osalta.”

B. Muutetaan liite II seuraavasti:

(1) Korvataan liitteen II otsikko seuraavasti:

---

³² EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

³³ EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

**”SELLAISTEN VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSYRITYSTEN
LISÄVALVONTA, JOTKA OVAT VAKUUTUSHALLINTAYHTIÖN,
RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖN, KOLMANNEN MAAN
VAKUUTUSYRITYKSEN TAI KOLMANNEN MAAN
JÄLLEENVAKUUTUSYRITYKSEN TYTÄRYRITYKSIÄ”**

(2) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että tässä liitteessä kuvattua menetelmää sovelletaan yhdenmukaisesti 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin kahteen tai useampaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykseen, jotka ovat vakuutushallintayhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen tytäryrityksiä ja jotka ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin.”

(3) Toinen ja kolmas luetelmakohta ja kolmannen luetelmakohdan jälkeinen alakohta korvataan seuraavasti:

”– jos kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja yhden tai useamman muun samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on sama vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, kolmannen maan vakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys ja jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys otetaan huomioon tässä liitteessä tarkoitettussa laskelmassa, joka on tehty yhdelle näistä muista yrityksistä,

– jos kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen ja yhden tai useamman muun toisissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen emoyritys on sama vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, kolmannen maan vakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys ja jos 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti on tehty sopimus siitä, että toisen jäsenvaltion valvontaviranomainen suorittaa tämän liitteen kattaman lisävalvonnan.

Kun muut vakuutushallintayhtiöillä tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksillä on peräkkäisiä omistusyhteyksiä vakuutushallintayhtiössään tai kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksessä, jäsenvaltiot voivat soveltaa tässä liitteessä tarkoitettuja laskelmia vain vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen perimmäisen emoyrityksen tasolla, joka on vakuutushallintayhtiö, rahoitusalan sekaholdingyhtiö, kolmannen maan vakuutusyritys tai kolmannen maan jälleenvakuutusyritys.”

(4) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että liitteessä I kuvattujen laskelmien mukaiset laskelmat suoritetaan vakuutushallintayhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tasolla.

Liitteessä I kuvattuja yleisiä periaatteita ja menetelmiä sovelletaan yhteneväisesti vakuutushallintayhtiön, rahoitusalan sekaholdingyhtiön, kolmannen maan vakuutusyrityksen tai kolmannen maan jälleenvakuutusyrityksen tasolla.

Emoyritystä kohdellaan pelkästään tämän laskelman tekemiseksi vakuutusyrityksenä, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- vakavaraisuusvaatimus on nolla, kun kyseessä on vakuutushallintayhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- vakavaraisuusvaatimus määritellään liitteessä I olevan 2.3 jakson periaatteiden mukaisesti, kun kyseessä on kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys,
- solvenssimarginaaliin hyväksyttävissä olevien erien osalta sovelletaan direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 1 kohdan tai direktiivin 79/267/ETY 18 artiklan säännösten mukaisia edellytyksiä.”

LIITE II

Korvataan direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevassa jaksossa ”II Tekniset laskentamenetelmät” menetelmät 3 ja 4 seuraavasti:

”Menetelmä 3: Yhdistelmämenetelmä

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia menetelmien 1 ja 2 yhdistelmän.”

LIITE III

Korvataan direktiivin 2006/48/EY liitteessä X olevan 3 osan 3 jakson 30 kohta seuraavasti:

”30. Kun EU:n alueella emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai EU:n alueella emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset aikovat soveltaa kehittynyttä menetelmää, tätä koskevassa hakemuksessa on oltava kuvaus menetelmistä, joiden perusteella operatiivinen riskipääoma jaetaan konsernin eri yhtiöiden kesken.”